

ABSOLUTNO.

BÁRA
BASIKOVÁ

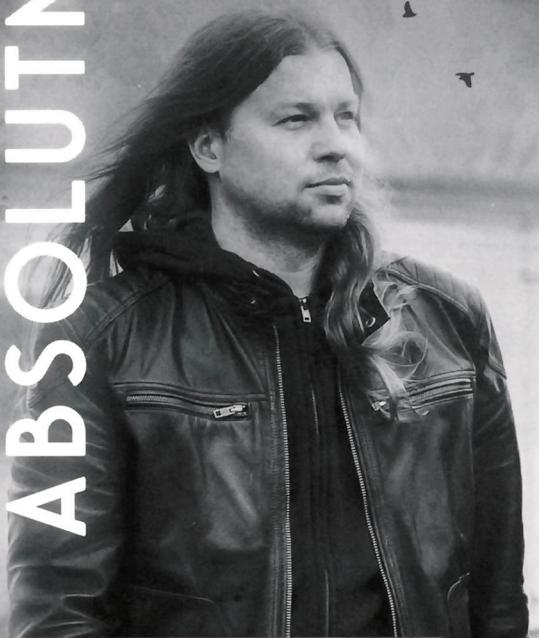

ABSOLUTNO

VYCHÁZÍ 1. ZÁŘÍ 2023
NA CD, LP A MC

ABSOLUTNĚ ŽIVĚ »

19.9.2023 KAMINA BOAT, PRAHA
22.9.2023 KABINET MÚZ, BRNO

ABSOLUTNO.

V POŘADÍ JIŽ ŠESTÝ POČIN OSOBITÉHO MUZIKANTA A JEHO SPOLUHRÁČŮ. TENTOKRÁT OPĚT I S NĚKOLIKA HOSTY – VÝJIMEČNOU ZPĚVAČKOU BÁROU BASIKOVOU, ČI HLASOVÝM HERCEM ZBYŠKEM HORÁKEM. A TO ROZHODNĚ NENÍ VŠECHNO. ALBUM **ABSOLUTNO**. SKŘÝVÁ MNOHÁ PŘEKVAPENÍ...

WWW.DACESS.CZ >> OB JEDNÁVKY A BOOKING NA DARAMBUUCHA@seznam.cz

PARAMBUCHA

ČESKOSLOVENSKÝ METALOVÝ FANZINE - Číslo 14

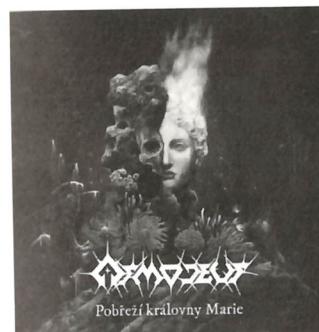
DACESS, DR. FE, LEPROCIDE, SICK SINUS SYNDROME, DESED,
CONTRASTIC, METAL BREATH, BLACK HEAVEN, RAVENOIR, DESTROY!

NAHRÁVKA	TOMÁŠ	RADEK	BOBO	PETR	BART	LOUĎA	PAVEL	KRUSTY	Ø
ASMODEUS	2	2	2,5	1,5	1	1	2	2,5	1,81
PAČESS	X	2	2	2	1,5	1,5	2	2	1,86
SICK SINUS SYNDROME	2	1,5	2	2	2,5	1,5	3	2	2,06
EDAIN	1,5	2	2,5	1,5	3,5	2	2	1,5	2,06
BAHRATAL	3	2	2	3	1,5	2	1,5	1,5	2,06
MARINA	2	2,5	2	2	1,5	2	1,5	3,5	2,13
WAR FOR WAR	2	2	1,5	3	1,5	2	3	3	2,25
RAVENOIR	2	2	2,5	2,5	2	2	2,5	2,5	2,25
SOMNIATE	2,5	2	2,5	2	2	2,5	2,5	2	2,25
BLACK HEAVEN	2,5	1,5	2	2	2,5	2,5	3	2,5	2,31
NECROCOCK	2	2	2,5	2,5	3,5	2,5	3	1,5	2,44
EXITUS	2	2,5	2,5	2,5	2	3	2	3	2,44
CHLAD	2,5	2	2,5	2,5	3,5	2,5	1,5	2,5	2,44
WITCH HAMMER	3	3	3	2,5	3	2,5	2	1,5	2,56
CONGENITAL ANOMALIES	3	2	2	2,5	2,5	3,5	2,5	3	2,63
FORREST JUMP	2	2	2,5	2,5	3	2	3,5	3,5	2,63
PIKODEATH	3,5	3	2,5	3	2,5	2,5	3	2,5	2,81
PLAQUE GOD	2,5	3	3	3	2	2,5	3	4	2,88
CONSTIPATION	3	3	3	3	3,5	3	3,5	4	3,25
MET CHOPPER IN ACTION	3,5	3,5	2,5	3,5	3,5	3	3	4	3,31
MURMUR	3,5	3,5	2,5	3	3,5	3,5	3,5	3,5	3,31
MANIFESTOR PROJECT	3	3,5	3	4	3	3,5	3,5	3	3,31
IMAGO	3,5	3,5	3,5	2,5	3,5	4	3,5	3,5	3,44
SYMMERIA	3,5	3,5	3,5	3	4	4	2,5	4	3,50

RECENZE

RECENZENSTKÝ HOST - KRUSTY

Recenzentským hostem tohoto čísla není nikdo jiný, než rosický nerodák, mistr basu, nadšenec a srdcař, propagátor smažáku, amatérský jeskyňář a profesionální turista Alexandr „Krusty“ Nováček z Forgotten Silence!

ASMODEUS
„Pobřeží královny Marie“
(2023, Magick Disk Musick)

Kladivo

Kharmic Wheel

regulérní EP), budeme nahrávku pražských maniáků brát jako první desku. A hned na úvod je třeba říci, že tohle je hodně podivuhodná směs, která má asi nejblíže k black metalu. Ale je v tom taková punková anarchie a maniakálnost. Zároveň je zde dost psychedelických momentů, které jsou ještě umocněné deštěm, hromobitím a dalšími děsulplnými efekty. I přes tyto jiné momenty je to misty pořádná rubanice se zlovnitým oparem. Výhodou tohoto prapodivného výletu je, že se jen tak hned neokouká a pořád je co objevovat a obdivovat.

Hodnocení: 2
Bohuslav Němc

BLACK HEAVEN
„Kharmic Wheel“
(2023, Pařát Productions)

Hodnocení: 1
Bart

BAHRATAL
„Kladivo intolerance“
(2023, Into Endless Chaos Records)

Ačkoliv má vinyl jen něco přes 26 minut včetně outra (jinak by to bylo

motivy vybavené skladby „Nightfall“ a „Gone Forever“ jsou jednoduše parádní. Ta druhá, vyzdobená mj. pianem, akordeonem a saxofonem (byť „syntetickým“), je svou důmyslnou výstavbou pomyslným vrcholem alba. Alba, které celkově představuje chutnou porci oldschoolového gothic/doom metalu. Sice kdyby necistovali Paradise Lost, BLACK HEAVEN by nejspíš zněli jinak, ale co už...

Hodnocení: 2
Petr Körál

CONGENITAL ANOMALIES
„Systematic Violence“
(2022, Lord Of The Sick Rec.)

CONGENITAL ANOMALIES se na tuzemské scéně pohybují už ně-

black heaven

DĚLÁME JEN TO, CO NÁS BAVÍ

Takhle by měl vypadat návrat na scénu po více než dvaceti letech. Výnikající reedice dnes již kultovního dema, po němž následovalo nahání debutového alba a koncertní návrat na prkna, jež znamenají svět.

Vše s profesionální jistotou a obrovskou radostí z návratu. Ano, řeč je o kapeli, která v devadesátých letech mohla vystoupit na pomyslný vrchol doommetalové hory mezi své kolegy, jako byli Hypnotic Scenery či Dissolving Of Prodigy. Léč tenkrát se jim to nepodařilo. Proto s velkou radostí sledují tenhle návrat, který mě moc potěší a věřím, že i mnohé z vás. Dámy a pánové Tomáš Rakvica, frontman BLACK HEAVEN!

Nelze začít jinak než otázkou, zdali bylo tohle všechno od začátku plánované - čili reedice, koncert i nová deska, a kdo s tím přišel?

Vůbec ne. Na začátku bylo pouze to, že se opět po letech sešli dva spoluhráči z jedné tématické zapomenuté kapely. S kytaristou Nuclearsem jsme vzpomnali na staré časy a začali si přehrávat a znova se učít skladby z dema „Heaven in Black“ z roku 1993. Současně s tím jsme oprášili myšlenku Petra Kora lá vydat tuto nahrávku na CD. Zároveň jsme v supliku objevili nahrávku skladeb ze zkušebny, které už jsme tehdy v roce 1994 nestáčili otexovat a natocit ve studiu. A shodli jsme se na tom, že by stalo za to tuto práci dokončit. Oslovili jsme bývalé spoluhráče a nakonec s mnou problemy obsadili i post bubenika. Materiál jsme nacvičili a nahrali i s hosty do podoby, kterou jsme si nikdy nedokázali ani představit, že by tak někdy mohla znít. A když toho všeho po mnou úskalí docílil, tak by ti bylo lito nepředstavit tento materiál i živě. Takže nic z toho vlastně v plánu nebylo, přišlo to přirozeně jako výsledek toho, že jsme jen dělali to, co nás baví.

Nejprve se zastavme u reedice vašeho dema „Heaven in Black“. Bylo tohle znovuvydání splněním vašeho snu z devadesátých let, když jste ho konečně vydali na CD?

„Heaven in Black“ si zasloužilo spatřit znovu tento svět a zároveň i být představeno v co nejlepší podobě s kvalitním zvukem na kvalitním médiu. To pro mě byla hlavní motivace. Pokud jde o splnění snu vydat CD u firmy, která ho představí posluchačům oficiálně a pomůže ho dostat do všech koutů světa, tak tento sen se nám splnil až letos vydáním alba „Kharmic Wheel“. A opravdu, až tímto krokem se opět nastartovala činnost kapely po stránce tvůrčí i koncertní. Dalo nás to dohromady, uvědomili jsme si, že budeme muset začít hodně makat, abychom tento projekt dotáhli do konce.

Bylo podmínkou vydání i výborný remastering a Standa Valášek na postu producenta?

Určitě ano, byla to jedna z podmínek a nebylo to jednoduché. Úvodní písni „Strange Land of My Interior“ byla na master nahrávce na DAT kazetě nešťastnou náhodou přemazána jiným záznamem a my měli to štěstí, že byla v roce 1995 vydaná na samplingu Masters of Czech Metal vol. 2. Zachoval se tak tento digitální záznam, který ovšem prošel procesem masteringu a nový mastering ostatních skladeb musel Standa Valášek přizpůsobit a parametrizovat tak, aby nebyl patrný žádný zvukový rozdíl. Tuto práci odvedl na jedničku a patří mu za ni velký dík! Zároveň se mi podařilo společně s Honzou Aradským dát dohromady booklet, který by odpovídal duchu té doby, kdy nahrávka

vznikla. To se nám snad také podařilo, lepší ale bude, když to posoudí jiní.

Jak se dnes vlastně na ten materiál diváš?

Dívám se na něj pořád stejnýma očima jakými jsem ty písni vnímal, když mi bylo 20. Mají pro mě pořád to zvláštní kouzlo, rád si jejich atmosféru vychutnávám i po těch 30 letech. Vůbec nic z toho prožitku nezmizelo. A těši mě reakce některých fanoušků, kteří to vynímají naprostě stejně jako já. Je to jen potvrzení toho, že hudba nestárne a ani není důležité, kolik je vám let.

S tímhle demem jste na sebe výrazně upozornili. Nebyla šance jej tehdy vydat jako regulérní album?

Šance jsou vždycky, záleží jen na nás, co jsme ochotni udělat pro to, aby se sny splnily. Tehdy jsme vedle sebe neměli žádnej správného nadšence, který by nám s realizací toho snu pomohl. Dnes ale vím, že to bylo spíše o tom vydržet a nevzdávat se. Nabídka by pak jistě přišla. Album by se zcela jistě nejmenovalo „Kharmic Wheel“, ale byly by na něm stejně skladby jako dnes po 30 letech.

Potom jste se objevili na komplikaci „Masters of Czech Metal 2“. Dá se to považovat zpětně za největší úspěch, jehož jste dosahli v devadesátých letech?

Pravděpodobně ano, vnímám to stejně. Kapela od roku 1995 pokračovala dál bez mě v jiné sestavě a zkoušela si tak zabrousit i do jiných hudebních vod. Především se jí pak dařilo koncertně a odehrála několik prestižních vystoupení jako předkapela zvučnějších jmen nebo jako účastník divácky zajímavých festivalů.

Materiál na aktuální album „Kharmic Wheel“ jste měli rozdělený jako nástupce prvního dema a v té době jste jej nezrealizovali. Proč?

Měl jsem souběžně rozjetých dost jiných hudebních projektů a dal jsem jim přednost, čehož zpětně lituji. S BLACK HEAVEN jsem tehdy měl pokračovat dál, dnes to vím. A i proto jsem měl po tolíka letech touhu v tom zase pokračovat, aby se kruh mohl uzavřít. Nové skladby, které pak skončily na 30 let v šuplíku, jsme museli oprášit a znova jim vdechnout život. Já sám za sebe jsem jim to dlužil.

Jak moc jste materiál upravovali do podoby, která je nazvaná na albu?

Snažili jsme se moc neporušit ducha té doby, ve kterých skladby vznikly. Přistupovali jsme k nim tedy s úctou a pokorou. Udělali jsme jen to, co se nějak přirozeně nabízelo, nebo kde byly ve skladbách velké mezery či hlučná místa. Jediná skladba, která skončila tehdy otevřená a potřebovala nejvíce naší péče, byla titulní „Kharmic Wheel“. A taky předlávka „Gone Forever“, kde jsme přidali nové pasáže s čistým vokálem. A pak, opět přirozeně, přišla diskuse na to, jak ty písničky vylepšit a ozvláštnit. Navedl nás tím směrem především náš ka-

marád a fotograf kapely Petr „Pedro“ Zemlák. Rozjela se další pracovní mašinérie, do které jsme angažovali spoustu hostů a do skladeb použili i zajímavé samplky. Ještě předtím, než jsme do této podoby skladby dostali, jsme začali pracovat s myšlenkou, že tento projekt nebude jen o hudbě, ale uděláme dílo, jehož každá skladba bude mít tři rovinu. Kromě té hudební stránky, která již byla dána, se každý nápad představil vedle skvělých textů (především napsaných Markem Dolinou, bývalým zpěvákem BH) i také vizuální podobou. Každý text, jeho myšlenku a atmosféru hudby přetařil do grafické podoby náš kamarád a skvělý výtvarník Jarda Luhana.

Vyšel by ten materiál i tehdy, kdybyste na něm nespolupracovali s Pařátem?

Ano. Vydání u Pařátu se dostalo do diskuse až poté, kdy byla nahrávka již téměř dokončená. Jediná, co nás v této práci tedy pohánělo, byla touha realizovat tento projekt a představit ho v co nejdůstojnější podobě. Vydavatel Petr Hertron nám ale bezesporu pomohl s dokončením celého projektu i pokud jde o urychlení prací a svými názory také přispěl k tomu, jakou podobu toto dílo dostalo. A jak jsem již uvedl, bez Jardy Luhana jako výtvarníka by toto album bylo polohy. Odvedl na něm obrovský kus práce v kooperaci s grafikem Otou Matějkem.

S tímhle materiálem jste odehráli i fantastický comebackový koncert v Bojkovicích, na kterém jsem byl. Jaký to bylo stát po těch letech zase na pódiu a hrát tenhle matros?

Óóó, díky za pochvalu! To nás těší! Děkujeme kamarádům z kapely Decay, kteří nám umožnili opět na tom pódiu stát. A návrat to byl vskutku důstojný. V rámci křtu svého alba jsme přilákali hodně lidí, spousta z nich dokonce pamatovala i dobu, kdy kluci z BLACK HEAVEN na pódiu stáli naposledy. I proto byl tento večer neopakovatelný a něčím kouzelný. Moc jsme si to užili a nakoplo nás to do další práce. Zároveň jsme si na tom koncertě poprvé vyzkoušeli, jaké to je hrát naživo i se samplky. Nic jednoduchého, ale zvládli jsme to a zase nás to posunulo dál. Takže na koncertě hrájeme nové věci z alba „Kharmic Wheel“ přesně v takové podobě, jakou má studiová nahrávka.

Jaká je budoucnost BLACK HEAVEN? Budete dál koncertovat a případně dělat na nových věcech?

Budeme se snažit, aby koncertů bylo co nejvíce, takže jsme přístupní nabídkám na živé hrani. Stačí mrknout na naš web www.blackheaven.cz a pokud se vám naše tvorba bude líbit, neváhejte nás kontaktovat! A pokud jde o nový materiál, tak na tom jsme začali pracovat už před dvěma lety. Víme, jak by ten další projekt měl vypadat a během podzimu ho chceme dostat do finální podoby, abychom jej mohli v zimě opět studiově natočit a na jaře vám ho představit. Bude se jmenovat „Faith in Light“, protože světlo má v sobě každý z nás a je to moc hezký pocit, když ho ze sebe dokážeme dostat prostřednictvím hudby, byť je občas temná jako ta naše.

Paramba

